

ראש דפוק במחנה



"אני מולי!" מנהל חטיבת החדשות של גלי צה"ל, צבי גורן, אמר כי התחפש למולי. מולי, הוא מולי שפירא, האחראי על חטיבת תרבות ובידור של התחנה הצבאית.



"אנא כורדי!" מפקד התחנה הצבאית, רון בן-ישי, התחפש לכורדי. את הלבוש הוא קיבל מהנהג שלו, את החגורה והפיגיון הביא, לדבריו, מטיול שערך בפרס התחפושות שלו זכתה במקום הרביעי. הפרס – שני ימי חופשה. המסיבה נערכה בקומה השלישית בים



אקוואדור שגריר אקוואדור בישראל, חוזה נאכרה, הסתפק במסיכה של דב. כבכל אירוע אחר היה השגריר לבוש בחליפה רשמית. זה לא מנע ממנו לרקוד סמבה, אחרי כמה כוסיות.



ריו גשום

זה לא היה הקרנבל הגדול של ריו בבראזיל. אבל בהחלט היה קרנבל בראזילי בקנה-מידה ישראלי. מלון פאלס התל-אביבי היה מקושט בבלונים ובקישוטי נייר. על הבימה עמדה להקה בראזילית וניגנה סמבה שהקפיצה את החוגגים. לא רק המוסיקה הקפיצה את החוגגים, אלא הבצירה, המשקה הבראזילי, המורכב מוודקה, רום ומיץ לימון. לפני שנכנסו החוגגים לרחבת-הריקודים, הם שתו כמה כוסות מהמשקה, שעושה שמח בלב וקל ברגליים. התחפושות היו ישראליות: ליצנים, בלרינות, ושאר דמויות ססגוניות. להבריל מהחוגגים בקרנבלים בכראי זיל, נשמרה הצניעות והחוגגים הישראליים נמנעו מלחשוף טפח מגופם. מצב-הרוח היה מרומם והרגליים לא הפסיקו לנוע לקצב הסמבה.



האיטי שגריר האיטי בישראל, אנטניו פנלול, בא עם אשתו כששניהם מחופשים לערבים. הם לא הפסיקו לרקוד, ואמרו שבישראל כל השנה פורים. משמאל: רקדנית בראזילית ישראלית.